

**Atnaujintos ES veiksmų gairės
siekiant laipsniškai įtvirtinti
adekvačias, prieinamas ir
įgalinančias minimalių pajamų
sistemas Europoje**

2017 m. lapkritis

Atnaujintos ES veiksmų gairės siekiant laipsniškai įtvirtinti adekvačias, prieinamas ir įgalinančias minimalių pajamų sistemas Europoje

1) Informuotumo didinimas ir viešosios diskusijos

Reikalinga kampanija siekiant informuoti apie adekvačias minimalių pajamų sistemas, grindžiamas **piliečių žmogaus teisėmis**, nustatytomis ES sutartyje bei Pagrindinių teisių chartijoje, taip pat apie Tarybos ir Komisijos įsipareigojimus dėl adekvačių minimalių pajamų.

Adekvačios minimalios pajamos – **tai pajamos, būtinos norint oriai gyventi ir visapusiškai dalyvauti visuomenės gyvenime**. Po šios kampanijos valstybės narės turėtų įsipareigoti siekti, kad **laipsniškai įtvirtintos** adekvačios, prieinamos ir įgalinančios minimalių pajamų sistemos būtų integruotos į **visapusiškas socialinės apsaugos sistemas**. Siekiant užtikrinti finansinį tvarumą būtina spręsti **mokesčių teisingumo ir perskirstymo** klausimus.

Galima pateikti nemažai priežasčių, kodėl adekvačios minimalių pajamų sistemos yra naudingos žmonėms ir visuomenei. Adekvačios minimalių pajamų sistemos užtikrina, kad asmenys, kuriems jų reikia, galėtų ir toliau **aktyviai dalyvauti visuomenėje**, taip pat padeda šiems asmenims grįžti į darbo rinką ir leidžia **gyventi oriai**. Jos būtinos siekiant **lygiateisiškos visuomenės**, o lygiateisiška visuomenė yra naudinga visiems. Būdamos kokybiškų socialinės apsaugos sistemų pagrindu, jos veikia kaip **ekonomikos stabilizatoriai**: šalys, kurių socialinės apsaugos sistemos yra kokybiškos, yra atsparesnės neigiamam krizės poveikiui ir padeda mažinti žalingą nelygybę, kenkiančią socialinei sanglaudai.

Minimalių pajamų sistemos sudaro labai mažą socialinių išlaidų dalį ir pasižymi **didele investicijų grąža**, o neinvestavimo kaina daro didžiulį neigiamą poveikį susijusiems asmenims ir sudaro dideles ilgalaikes visuomenės išlaidas. Šios sistemos – tai **rentabilios ekonomikos skatinimo priemonės**, nes susijusios lėšos iš karto patenka į ekonomiką – dažnai rinkos nepakankamumo poveikį patiriančiose srityse. Dėl išmokų ir darbo užmokesčio dydžio sąveikos adekvačios minimalių pajamų sistemos gali teigiamai prisidėti **keičiant žalingą didėjančio skurstančių dirbančiųjų skaičiaus tendenciją** Europoje. Priešingai paplitusiai nuomonei, tikėtina, kad adekvačios minimalių pajamų sistemos paspartins integraciją į tvarų ir kokybišką užimtumą, o neadekvačios minimalių pajamų sistemos įtraukia žmones į priklausomumo ratą ir kenkia socialinei įtraukčiai bei sanglaudai.

2) Teisės į adekvačias minimalias pajamas remiantis Europos socialinių teisių ramsčiu įgyvendinimas, naudojantis Europos semestru ir ES fondais

Neverta plėtoti nacionalinės socialinės politikos, neatsižvelgiant į europinę perspektyvą. **Reikia bendrų pastangų ES lygiu**, kad būtų galima pasiekti aukštus socialinius standartus. Piliečiai yra stipriai prisirišę prie Europos socialinio modelio. Pragyvenimo išlaidų konvergencija auga, priešingai nei socialinių išmokų ir darbo užmokesčio konvergencija. To pasekmė – ypač susiskaldžiusi Europa, didėjantis skurdas ir nelygybė, taip pat solidarumo stoka ir augantis nepasitikėjimas demokratinėmis institucijomis.

Šiame dokumente išdėstyti pasiūlymai paremti Europos socialinių teisių ramsčio įgyvendinimo integravimu į esamą sistemą, ypač į per Europos semestrą parengtą strategiją „Europa 2020“. Mūsų siūlomi elementai taip pat turės būti įtraukti į strategiją po 2020 m., kuri turės užtikrinti suderinamumą su JT tvaraus vystymosi tikslais. Peržiūrėtame Europos semestre ir ES strategijoje po 2020 m. privalo būti aiškiai numatytas tolesnis Rekomendacijos dėl aktyvios įtraukties (2008 m.) ir Socialinių teisių ramsčio minimalių pajamų principo įgyvendinimas. Būtina išsaugoti aiškų skurdo mažinimo tikslą bendroje ES strategijoje, kad būtų užtikrintas matomumas ir didelis dėmesys šioms socialinėms problemoms.

Palankiai vertiname tarpinstitucinį Europos socialinių teisių ramsčio paskelbimą Socialinių reikalų aukščiausio lygio susitikime Geteborge. Šis aukšto lygio įsipareigojimas įgyvendinti Europos socialinių teisių ramstį, įskaitant teisę į adekvačias minimalias pajamas, užtikrinant orų gyvenimą bet kuriuo etapu visiems, neturintiems pakankamų išteklių, taip pat teisę turėti realią galimybę naudotis įgalinančiomis prekėmis ir paslaugomis, privalo atverti naują ES bendradarbiavimo puslapį, kad ES valstybėse narėse būtų pasiekti aukšti socialiniai standartai. Siekiant užtikrinti šių teisių įgyvendinimą reikėtų naudoti visas įmanomas Bendrijos priemones.

Paskelbus šį ramstį, Europos institucijos turėtų **skubiai susitarti dėl veiksmų gairių**¹, kuriose būtų išsamiai išdėstyta, kaip ES institucijos gali paremti įgyvendinimą, įskaitant minimalių pajamų principą. Šios veiksmų gairės turėtų apimti įgyvendinimą per Europos semestrą ir jose turėtų būti nustatyti tikslai, pagrindiniai veiksmai, svarbiausių institucijų ir suinteresuotųjų asmenų vaidmuo su išsamiais įgyvendinimo terminais ir gairėmis, detaliai aprašoma, kaip visi principai ir strategijos „Europa 2020“ tikslai turi būti stebimi ir pristatomi Metinėje augimo apžvalgoje, taip pat išdėstyta, kaip įgyvendinamos nacionalinės reformų programos, šalių ataskaitos ir konkrečioms šalims skirtos rekomendacijos, taip pat pateikiami ekonominiai pasiūlymai. Metinę augimo apžvalgą reikėtų keisti į Metinę socialinio ir tvaraus vystymosi apžvalgą, skelbiamą kartu su Bendra užimtumo ir socialinės plėtros ataskaita, kuri turėtų būti susieta su Socialinio ramsčio įgyvendinimu ir apimti reguliariai rengiamą

¹ Žr. „Make Social Rights the beating heart of Europe! EAPN response to the European Pillar of Social Rights“ („Tegu socialinės teisės tampa Europos širdimi! EAPN atsakas į Europos socialinių teisių ramstį“) (www.eapn.eu), kuriuo remiantis šioje gairių dalyje pateikiama daug pasiūlymų.

nuodugnią skurdo ir socialinės atskirties padėties Europoje bei socialinių išmokų indėlio į kovą su skurdu, įskaitant minimalių pajamų sistemas Europos šalyse, analizę.

Komisijos įsipareigojimas **naudoti konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas** per Europos semestrą gali padėti paskatinti valstybes nars didinti savo minimalių pajamų sistemų adekvatumą ir prieinamumą.

Vertinant visas Europos ramsčio socialines teises ir principus socialinių rodiklių suvestinėje reikėtų naudoti tinkamus pagrindinius rodiklius. Todėl reikėtų nustatyti **veiksmų planą ir grafiką**, akcentuojant esamas realiai taikomų socialinių rodiklių spragas ir parengiant naujus aktualius rodiklius, į šį procesą įtraukiant pilietinės visuomenės dalyvius. Pagrindiniai prioritetai yra šie: išlaikyti visus strategijoje „Europa 2020“ nustatytus su skurdu susijusius rodiklius, tačiau užtikrinti, kad jie būtų stebimi atskirai, ir apsvarstyti papildomus rodiklius, padėsiančius geriau įvertinti didelį skurdą, vaikų skurdą ir dirbančiųjų skurdą. Reikėtų užtikrinti suderinamumą su esamais mechanizmais, tokiais kaip Socialinės apsaugos rodiklių stebėseną ir Užimtumo rodiklių stebėseną, naudojant juos kaip antrinius rodiklius. Lyčių lygybei stebėti turėtų būti naudojamas EIGE lyčių lygybės indeksas.

Socialinių rodiklių suvestinė turėtų ne tik fiksuoti tendencijas ir rezultatus ES šalyse, bet ir būti naudojama kaip pagrindas rengiant realius lyginamuosius indeksus valstybėms narėms, kaip kovoti su skurdu ir socialine atskirtimi ar užkirsti jiems kelią. Šie lyginamieji indeksai turėtų bent jau apimti minimalių pajamų sistemų adekvatumą, bedarbio išmokas² ir kitas socialines išmokas. Europos Komisija turėtų suformuoti **ekspertų grupę** iš Socialinės apsaugos komiteto narių, nevyriausybinių organizacijų, socialinių partnerių ir skurstančiųjų, kurios tikslas būtų aptarti bendruosius adekvačių minimalių pajamų principus ir susijusias sąvokas. Lyginamoji analizė taip pat turėtų apimti minimalaus darbo užmokesčio pokyčius ir jo siejimą su tinkamu darbo užmokesčiu. Lyginamieji indeksai turėtų suteikti informacijos rengiant konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas (įskaitant rekomendacijas dėl adekvačių ir prieinamų minimalių pajamų sistemų) ir nacionalines reformų programas. Reikėtų nustatyti aiškų mechanizmą, kuris, nepasiekus tam tikros ribos, paskatintų automatines politikos rekomendacijas. Pažangos stebėseną, kurią palaiko naujoji socialinių rodiklių suvestinė ir keitimasis gerąja patirtimi tokiose srityse kaip teisė į adekvačias minimalias pajamas, taip pat tarpusavio vertinimo ataskaitos (pagal socialinį atvirąjį koordinavimo metodą) turėtų prisidėti vertinant valstybių narių pastangas siekti pažangos, įskaitant strategijos „Europa 2020“ skurdo mažinimo tikslą. Pilietinė visuomenė ir socialiniai partneriai turėtų būti įtraukti į šį procesą.

Socialinės apsaugos komitetas turėtų reguliariai atsiskaityti ir teikti rekomendacijas Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybos ministrams apie pažangą siekiant adekvačių ir prieinamų minimalių pajamų sistemų, kad būtų galima šia informacija pagrįsti Tarybos išvadas.

Europos Komisija turėtų užtikrinti skirtingų Europos semestro dokumentų suderinamumą, taigi turėtų remtis Europos socialinių teisių ramstyje numatytais socialinėmis teisėmis, įskaitant teisę į adekvačias minimalias pajamas, norint įvertinti priemones ir reformas, siūlomas makroekonominės politikos rekomendacijose ir (arba) numatomas nacionalinėse

² Socialinės apsaugos ir Užimtumo komitetai atlieka lyginamąją minimalių pajamų ir bedarbio išmokų analizę.

reformų programose. Reikėtų atlikti socialinio poveikio vertinimą dalyvaujant, siekiant užkirsti kelią galimam neigiamam poveikiui ir užtikrinti makroekonominės politikos suderinamumą įgyvendinant socialines teises ir mažinant skurdą, įskaitant Stabilumo ir augimo pakto fiskalinį lankstumą didinant socialines investicijas, užtikrinančias šias socialines teises.

Reikėtų užtikrinti reikšmingą socialinių partnerių ir pilietinės visuomenės, įskaitant skurstančiuosius, dalyvavimą, tinkamai finansuojamą nacionaliniu ir europiniu lygiu, siekiant prisidėti prie Europos semestro ir kitų susijusių procesų.

Komisijos ketinimas toliau naudoti Europos fondus siekiant paremti teisių įgyvendinimą socialiniame ramstyje ir vadovautis ramsčiu finansinio programavimo laikotarpiu po 2020 m. nusipelno mūsų palaikymo. Valstybės narės turėtų nustatyti įsipareigojimo įgyvendinimo prioritetus, savo veiksmų programose numatydamos mažiausiai **20 % ESF socialinei įtraukčiai**, remti koordinuotą ESF, ERPF ir EPSAF naudojimą bei vykdyti veiksmingumo stebėseną. Socialinę įtrauktį reikėtų suprasti plačiąja prasme, ne tik kaip užimtumą ir aktyvumo skatinimo būdus, siekiant taikyti įvairias priemones, prisidedančias prie pažeidžiamų asmenų dalyvavimo visuomenės gyvenime, ypač taikant integruotą aktyvios įtraukties požiūrį, kaip reikalaujama pagal ex ante sąlygas. Kalbant apie asmenis, iš kurių nesitikima, kad jie įsitrauks į darbo rinką dėl amžiaus, ligos, negalios ar kitų priežasčių, fondų, skirtų šių asmenų įtraukčiai ir socialiniam dalyvavimui, vaidmuo turėtų būti aiškesnis. Reikėtų dar padirbėti su čia naudojamos socialinės įtraukties sąvokos apibrėžimu ir su rodikliais, skirtais įvertinti įtraukties ir socialinio dalyvavimo, o ne tik įsidarbinimo bet kur, pažangą, siekiant geriau užtikrinti, kad lėšų paskirstymas socialinei įtraukčiai suteiktų aiškią naudą skurstantiesiems ir socialinę atskirtį patiriantiems asmenims ar asmenims, kuriems gresia skurdas ir socialinė atskirtis. Turėtų būti laikomasi **partnerystės principo**, kad būtų kryptingiau naudojamos lėšos ir geriau užtikrinta galimybė šiomis lėšomis pasinaudoti nevyriausybinėms organizacijoms ir kitiems susijusiems partneriams. Europos Komisija taip pat turėtų paremti šalis fiksuodama **gerosios praktikos pavyzdžius**, kaip naudojamosi Europos struktūriniais ir investiciniais fondais socialinei įtraukčiai.

3) ES direktyva dėl adekvačių minimalių pajamų sistemų: kodėl ir kas?

Vien tik privalomos teisinės galios neturinčių teisės aktų nepakanka, kad būtų veiksmingai užtikrinta teisė į orias minimalias pajamas. Todėl pakartojame siekį Europos pagrindų direktyvoje numatyti teisiškai privalomas priemones. Remiantis 1992 m. Tarybos rekomendacija dėl minimalių pajamų ir 2008 m. Komisijos rekomendacija dėl aktyvios įtraukties, teisiškai įgyvendinama teisė į adekvačių ir prieinamų minimalių pajamų išmokas turėtų padėti įgyvendinti įsipareigojimus ženkliai sumažinti skurdą ir socialinę atskirtį laikantis strategijos „Europa 2020“ ir 2030 m. JT tvaraus vystymosi tikslų.

Kadangi nei 1992 m. rekomendacija, nei 2008 m. rekomendacija dėl aktyvios įtraukties per tiek metų nedavė pakankamų rezultatų, reikia **naujos pradžios ir tvirtesnio veiksmų** bei bendradarbiavimo **pagrindo**. Direktyva įprasmintų **horizontaliąją socialinę sąlygą, Pagrindinių teisių chartijos** straipsnį dėl kovos su socialine atskirtimi ir **Europos socialinių**

teisių ramstyje numatytą visų teisę į adekvačias minimalias pajamas. Direktyva būtų pademonstruotas **įsipareigojimas socialinių vertybių sąjungai** ir ji padėtų atkurti pasitikėjimą.

Tokiai direktyvai yra galimas **Sutarties pagrindas** (SESV 153 straipsnio 1 dalies h punktas – iš darbo rinkos išstumtų asmenų integracija). Į pagrindų direktyvą turėtų būti įtrauktos nuostatos, susijusios su:

- principais ir sąvokomis, susijusiomis su adekvačių minimalių pajamų sistemomis,
- bendra adekvatumą apibrėžiančia metodika,
- bendru požiūriu į aprėptį ir pastangas, siekiant palengvinti priėmimą,
- bendrais informacijos reikalavimais,
- bendruoju stebėsenos ir vertinimo reikalavimu,
- sistemingo didinimo mechanizmų reikalavimu,
- reikalavimu nepriklausomoms įstaigoms ir procedūromis, kaip spręsti ginčus tarp administracijos ir gavėjų,
- suinteresuotųjų šalių įtraukimo į minimalių pajamų sistemą stebėseną, vertinimą ir plėtrą principo nustatymu.

Direktyva turėtų būti pagrįsta **integruotu aktyvios įtraukties** požiūriu, apimančiu galimybę gauti adekvačias pajamas, būtinas paslaugas ir patekti į įtrauktas darbo rinkas. Direktyva turėtų remtis žiniomis ir priemonėmis, parengtomis po 1992 m. rekomendacijos, taip pat veiksmais, kurių bus imamasi siekiant įgyvendinti minimalių pajamų principą pagal Europos socialinių teisių ramstį.

Bendra **minimalių pajamų adekvatumą apibrėžianti** metodika turėtų būti grindžiama:

- suderintu ties skurdo riba gyvenančių asmenų rodikliu, **60 % medianinių ekvivalentinių pajamų** ir suderintais **materialinio nepritekliaus** rodikliais kaip nacionalinėmis normomis;
- bendra visą ES apimančia sistema ir orientacinio biudžeto metodika, kuri turėtų būti toliau tobulinama ir naudojama nagrinėjant skurdo rizikos ribą atitinkamame kontekste siekiant įgyti didesnę supratimą apie gyvenimo lygį, kurį ši riba rodo skirtingose šalyse.

Valstybių narių turėtų būti reikalaujama **įvertinti** savo minimalių pajamų sistemas siekiant išvengti paslėpto skurdo susidarymo ir užtikrinti priėmimą, mažinant nustatytų sąlygų reikalavimus, didinant skaidrumą, aktyviai informuojant teisę į išmokas turinčius gavėjus apie jų teises, nustatant supaprastintas procedūras ir kovos su smerkiama požiūriu bei diskriminacija politiką.

Privaloma užtikrinti **teigiamą hierarchiją**, kad minimalus darbo užmokestis skatintų aktyvią įtrauktį ir būtų pakeista žalinga didėjančio skurstančių dirbančiųjų skaičiaus tendencija. Kalbant apie **nedarbingo amžiaus** asmenis, pvz., vaikus ar pagyvenusius žmones, adekvačių minimalių pajamų garantijos turėtų būti suteikiamos per deramas pensijas ir vaikų išmokų sistemas.

Nors sudėtinga staiga pereiti nekokybiškų minimalių pajamų sistemų prie aukšto lygio sistemų arba kurti naujas, direktyvoje turėtų būti numatytas siekis **laipsniškai įtvirtinti**

adekvačias ir prieinamas minimalių pajamų sistemas per nustatytą terminą, taip pat numatant aiškų pažangos ataskaitų teikimo mechanizmą.

Išvada: istorija, kurią norėtų išgirsti milijonai europiečių

ES lygiu jau yra **nemažai priimtų įsipareigojimų** laipsniškai įtvirtinti adekvačias ir prieinamas minimalių pajamų sistemas. Dauguma ES (ELPA) šalių turi tokias sistemas, todėl mes **neieškome kažko naujo**, bet greičiau siekiame bendrų pastangų užtikrinant kokybiškas sistemas ES valstybėse narėse.

Pagal galiojančias ES sutartis **įmanoma priimti direktyvą** dėl minimalių pajamų sistemų adekvatumo, jei tik būtų atitinkama politinė valia. Yra **įtikinamų argumentų**, kodėl tai būtų naudinga asmenims, kuriems reikia suteikti galimybę naudotis tokiomis sistemomis, plačiai visumenei ir visai ES.

ES piliečiai norėtų žinoti, kad yra tokia galimybė, ir taip pat norėtų **žinoti, ką valstybės narės ir kiti ES politiniai lyderiai daro, kad įvestų tokį pokytį ar užkirstų jam kelią**, paaiškindami savo požiūrį.

EMIN projektas – tai **įkvepianti galimybė** prisidėti prie šios istorijos. Dedame viltis į Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją, kad šios institucijos ir toliau remtų tokias iniciatyvas kaip Europos minimalių pajamų tinklas ir padės panaikinti skurdą bei socialinę atskirtį.

EMIN pristatymas ir naudojamos EMIN projekto sąvokos

EMIN sąvokos

Minimalių pajamų sistemos – tai pajamų rėmimo schemas, suteikiančios apsaugą tiek dirbantiems, tiek bedarbiams, kurie turi nepakankamai finansinių išteklių ir kurie neturi teisės gauti socialinio draudimo išmokų arba kurių teisė į šias išmokas nebegalioja. Tai yra „paskutinio išsigelbėjimo“ programos, kurios turi užtikrinti minimalų gyvenimo lygį minėtiems gyventojams ir jų išlaikomiems asmenims.

EMIN siekia laipsniškai įtvirtinti teisę į adekvačias, prieinamas ir įgalinančias minimalių pajamų sistemas.

Adekvatumas – tai pajamų lygis, būtinas norint oriai gyventi ir visapusiškai dalyvauti visuomenės gyvenime. Adekvačios minimalių pajamų sistemos yra reguliariai atnaujinamos, atsižvelgiant į pragyvenimo išlaidų pokyčius.

Prieinamumas reiškia visų asmenų, kuriems sistemos reikalingos tol, kol reikalinga parama, aprėptį. Prieinamos minimalių pajamų sistemos turi aiškiai nustatytus kriterijus, yra universalios, neįmokinės ir grindžiamos materialine padėtimi. Jomis nediskriminuojama jokia konkreti grupė ir jos pasižymi paprasta taikymo tvarka. Jomis vengiama:

- institucinių kliūčių, pvz., biurokratinių ir sudėtingų taisyklių ir procedūrų, ir jose nustatytos minimalios būtinosios sąlygos;
- įgyvendinimo kliūčių, siekiant pagelbėti galimiems paramos gavėjams padedant jiems įveikti asmenines kliūtis, pvz., informacijos trūkumą, gėdą ar prarastą privatumą.

Įgalinimas reiškia, kad sistemomis skatinamas galių suteikimas asmenims ir jų dalyvavimas visuomenės gyvenime, taip pat palengvinama jų galimybė naudotis kokybiškomis paslaugomis ir patekimas į įtraukias darbo rinkas.

Kas yra EMIN?

Europos minimalių pajamų tinklas (angl. *European Minimum Income Network, EMIN*) yra neformalus organizacijų ir fizinių asmenų tinklas, siekiantis laipsniškai įtvirtinti teisę į adekvačias, prieinamas ir įgalinančias minimalių pajamų sistemas. Organizacijos apima atitinkamas valdžios institucijas, skirtingų sričių paslaugų teikėjus, socialinius partnerius, akademikus, politikos formuotojus, nevyriausybinės organizacijas, ir skatina asmenų, gaunančių ar galėsiančių gauti naudos iš minimalių pajamų paramos sistemų, dalyvavimą.

EMIN yra organizuojamas ES ir nacionaliniu lygiu visose Europos Sąjungos valstybėse narėse, taip pat Islandijoje, Norvegijoje, buvusioje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje ir Serbijoje.

EMIN koordinuoja Europos kovos su skurdu tinklas (angl. *European Anti-Poverty Network, EAPN*). Daugiau informacijos apie EMIN galima rasti www.emin-eu.net.

EMIN veiksmų gairės parengtos EMIN ES situacijos ataskaitos, kurioje remiamasi 2017 m. nacionalinių situacijos ataskaitų duomenimis bei naujausiais duomenų šaltiniais ES lygiu, pagrindu. 2017 m. situacijos ataskaitose apžvelgiama naujausia informacija apie pokyčius, susijusius su minimalių pajamų sistemomis Europos šalyse, įvykusius po 2014 m. šalių ataskaitų paskelbimo. Vykdamas EMIN projektą, 2014 m. buvo parengtos atskirų šalių ataskaitos, kuriose buvo apžvelgta atitinkamų šalių minimalių pajamų sistemų padėtis. Šiose ataskaitose taip pat išdėstytos veiksmų gairės, kaip laipsniškai įtvirtinti adekvačias minimalių pajamų sistemas tose šalyse. 2014 m. šalių ataskaitas ir 2017 m. nacionalines ir ES situacijos ataskaitas galima rasti www.emin-eu.net („EMIN Publications“).

Padėka

Ypač dėkojame EMIN nacionaliniams koordinatoriams, taip pat EMIN partneriams ir iniciatyvinio komiteto nariams už pastabas ir pasiūlymus.

Autorius: EMIN politikos koordinatore Anne Van Lancker

2017–2018 m. EMIN gauna finansinę paramą pagal Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programą „EaSI“ (2014–2020 m.) savo veiklai ES valstybėse narėse ir ES lygiu vystyti. Išsamesnė informacija pateikiama <http://ec.europa.eu/social/easi>.

Šiame dokumente pateikiama informacija nebūtinai atspindi oficialią Europos Komisijos poziciją.